

ЦЕРСКО СЛОВО

ЛИСТ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „СТЕПА СТЕПАНОВИЋ“ ТЕКЕРИШ • Април 2013.

*Јубилеј
170
година*

Реч директора школе

Школа у Текеришу убраја се у најстарије у Србији. Почела је са радом 1843. године и то је најстарија школа у Горњем Јадру. Сведок је чувене Церске битке и прве победе српске војске над моћном Аустроугарском. У то време била је и прихватиште за српске рањенике, а 1944. године у њој је био смештен штаб Четврте личке бригаде.

Од 1924. године носи име славног војводе Степе Степановића, 1950. постаје осмолетка за Горњи Јадар, а 1970. постаје централна школа овог краја.

На предлог Завода за заштиту споменика културе из Крагујевца, зграда школе је проглашена за споменик културе - културно добро од значаја Републике Србије. Проглашење је извршено у јуну 1990. године на седници СО Лозница.

Кроз школу је прошло много генерација ученика, прва слова научила су позната имена, а летопис садржи драгоцене податке о историјату школе.

Без обзира на број ученика Град Лозница сваке године обезбеђује пристојна средства за поправке школских објеката, набавку намештаја и наставних средстава, реконструкцију мокрих чворова и све остало што је потребно за успешан рад.

Ђаци наше школе су захвални и труде се да својим резултатима оправдају како улагање Града Лознице, тако и труд својих наставника.

За школску 2012/2013. годину Град Лозница обезбедила је средства за санирање мокрог чвора у Горњој Бадањи, прекривање крова у Трбосиљу и набавку намештаја у Текеришу. У ова кризна времена то је довољно, али увек може више.

Овој школи припадају и ИО: Горња Бадања, Доња Бадања, Трбосиље, Рибарица и Горња Сипуља. Укупан број ученика у школској 2012/13. је 150. Ове године обележавамо 170. година постојања и рада и живимо у нади, без обзира на смањење броја ученика сваке године, да ће ова школа трајати и радити још дуго. Желим да број ученика једног дана буде као срећних 70-их година прошлог века када је у Горњем Јадру било око 1000 ђака.

Свим ученицима и радницима честитам Дан школе.

Директор школе
Милан Пауновић

О Текеришу...

Текериш је село на крајњем северозападном делу лозничке општине, разасртно на југозападним обронцима планине Цер. Име је највероватније добило од мађарске речи „tete“ што у слободном преводу значи насеље радника. Археолошким истраживањима утврђено је да су људи насељавали Текериш још у неолиту, што значи 3000-2000. год. пре н.е. У периоду владавине Римљана на Церу је експлоатисана руда, па се сматра да су овај простор тада насељавали рудари. Научно је установљено да су над овим простором дуго владали Мађари, од краја 12. до краја 16. века, што нам говори и име села.

Широм света Текериш је постао познат тек после Церске битке 1914. Успомену на тај догађај чува спомен-костурница која је подигнута 1928. године и данас се сврстава у споменике од изузетног значаја.

Највећи процват Текериш је имао у првој деценији после Другог светског рата. Данас спада у мања села лозничке општине, а разлог томе су миграције условљене пре свега економским разлозима, као и лоше планирање привредног развоја од стране државних власти.

Историјска секција

О текеришкој школи...

Први записи о отварању школе у Текеришу датирају из 1843. када се спомиње као једна од првих школа у Лозничком округу. Настава је одржавана у једној бравнари, а као први учитељ помиње се Иван Арсеновић, родом из Румске. Постојали су краћи периоди када школа из разних разлога није радила, али то није утицало на просветну улогу коју је она имала у Горњем Јадру. У тим периодима ђаци из Текериша, Трбосиља, Помијаче, Сипуље похађали су школу у Јаребицама или на простору шабачке општине.

Половином 19. века у школама се учило: читање, писање, појање, рачунање и наука христијанска. Код пријема учитеља водило се рачуна да буде доброг владања и да на испиту покаже потребна знања.

Како је изгледала школска зграда осамдесетих година 19. века, види се из писма које је учитељ Владимир Павловић упутио министру просвете и црквених дела: „школска зграда текеришке школе, дрветом покривена, ниска, мрачна, тесна, трошна, на подводном терену...Судница је уза саму школу, једно што се деца разврату уче, а друго је сметња у раду, нарочито петком, судним даном... Стога децу нападају разне болести, а особито кашаљ и шуга...“.

Нова школска зграда саграђена је и усељена 1885/1886. године, те уз веће и мање поправке служи до данашњих дана. На крају школске 1888/1889. године изасланик министра просвете у свом извештају министру забележио је да је: „школа у Текеришу најлепша у целом округу“. Из године у годину, у школу је пристизао све већи број деце.

Први светски рат прекинуо је рад у свим просветним установама овог краја. Текеришка школа у време Церске битке била је превијалиште и болница. Већина школа у Србији, па и ова у Текеришу обновљене су и почеле да раде 1917. године.

Од 1924. и прославе десетогодишњице победе у Церској бици, школа у Текеришу носи име војводе Степе Степановића и то име задржава до 1945. године. Тек 1959. поново ће јој бити враћено име славног војводе које носи до данас. Четвороразредна школа у Текеришу 1950/1951. прећи ће у осмолетку, а школске 1953/1954. године по први пут ће имати свих осам разреда. 1992. школа постаје матична за све остале у Горњем Јадру јер ће јој бити припојене осморазредне школе Горње и Доње Бадање.

Данас се настава поред школе у Текеришу одвија у издвојеним одељењима: Доњој и Горњој Бадањи, Горњој Сипуљи, Трбосиљу и Рибарици. Зграда школе у Текеришу проглашена је спомеником од значаја у лозничкој општини, што указује на културну вредност ове установе.

Нинко И. Костић, председник општине, најзаслужнији за изградњу садашње школске зграде (портрет по сећању урадио 1917. на Солунском фронту син Тихомир)

Мој учитељ - Жикан Костић

Једна од ретких особа за које могу рећи да им се дивим је мој учитељ-Жикан Костић.

Остаће ми у сећању као разговоран и отворен човек, неко ко воли и разуме шалу и коме није тешко више пута да објасни једно исто.

Предавао нам је две и по године, а онда се разболео и отишао на лечење. Памтим како смо били потресени и узнемирени веићу да одлази наш омиљени учитељ, а долази - ко зна ко.

Сећам се, једном приликом у другом разреду радили смо разломке и мени баш ништа није било јасно. Само мени, чини ми се. Када сам дошла кући, требало је урадити домаћи, а ја нисам знала како. Урадио ми га је, на крају, тата.

Сутрадан смо на часу проверавали урађене задатке. Предала сам свеску и видела да је учитељ приметио да задатке нисам сама радила. Ништа није рекао. Само је стрпљиво и само мени почео да објашњава како се разломци рачунају.

Ето, такав је био наш учитељ-Жикан Костић.

Ана Гајић VIII разред, Текериш

Ђачки дани

Ђачки дани су доба у којем се дешавају најлепше ствари. Ту има и суза и смеха, а деси се и нека љубав.

У Основној школи „Степа Степановић“ склопљена су многа пријатељства и кроз њу су прошле бројне генерације. Већ при самом уласку у двориште осетићете породичну атмосферу. Дочекаће вас весела дејча граја. У једном ћошку неко причава јучерашњи доживљај, у другом се неко свађа... Када се огласи звоно, сви иду у своје учионице и ту следе припреме за час. Часови углавном брзо пролазе, али се деси да мисли одлутају далеко, па ако то наставник примети - ето проблема. Некада дођемо неспремни на час, па једва чекамо да се огласи весели звук звона. Сваког дана се у нашем разреду деси нешто интересантно што се после причава. Испричаћу вам пар таквих догађаја. Једном смо се договорили да гајимо цвеће, али је тај подухват неславно завршио и саксије су једна за другом испале кроз прозор. Уводили смо и правилник о понашању у нашем одељењу, па смо и од тога брзо одустали. Понекад се деси и нека свађица, али се врло брзо превазиђе. Делимо и лепе и ружне тренутке. Истина је да је школа стара и мало оронула, али је кресе добра деца и њихов весели смех. Волела бих да ђачки дани трају заувек јер сам чула једну изреку која каже: „Од колевке па до гроба најлепше је ђачко доба.“

Драгана Петровић VII разред, Горња Бадања

Са прославе Дана школе

Ученице млађих разреда из Сипуље

Из представе „Еро с онога свијета“ коју изводе ученици из Текериша

Хор школе

Ученици из Горње Бадање у представи „Сумњиво лице“ Бранислава Нушића

Ученици из Доње Бадање у представи „Избирачица“ Косте Трифковића

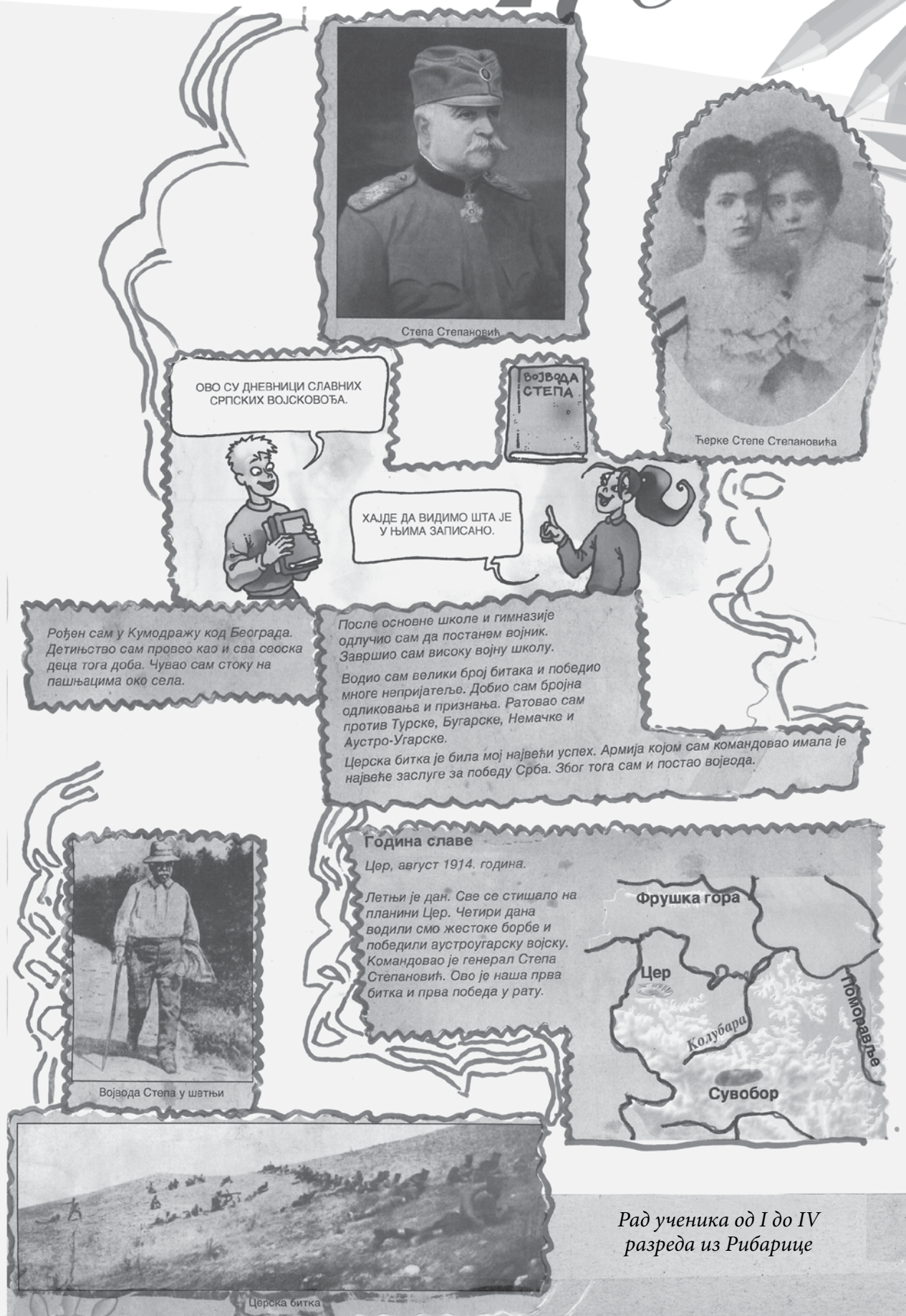
Полагање венаца на Спомен-костурницу царским јунацима

Опраштамо се ...

Дани се нижу један за другим и доносе скори растајак. Живот је раширио руке и чека на нас. У срцима се преплићу и радост и туга. Радујем се што ћу уписати средњу школу и сазнати нешто ново, али ће ми бити жао што напуштам своје другове. У сећању ће ми остати само лепи тренуци проведени са њима. Последњих дана често размишљамо о будућности. Замислимо себе на новим задацима, као будуће фризере, куваре, а можда чак лекаре или пилоте. Када останем сама, замислићам нас троје и разредну како седимо за неким столом после неколико година и како причамо о томе шта смо постигли. Сећамо се наших неслагања, безбрижних љубави, радујемо се успесима.

Наше одељење је као једно мало гнездо које мајка брижно чува. Спремамо се за лет и надамо се да ће бити успешан.

Драгана Ђермановић VIII разред, Горња Бадања

Рад ученика од I до IV разреда из Рибарице

200 година од рођења Петра II Петровића Његоша

1813. године рођен је владика српски, велики песник, утемељивач модерне црногорске државе. Подизао је школе, оснивао судове, правио путеве, а 1834. на Цетиње је стигла штампарија. Био је савременик и велики поштовалац Вука Стефановића Караџића. Умро је 1851. године. Савременици су га звали просто- владика Раде)

(Његошева библиотека на Цетињу)

Како се постаје велики песник?

Његош се није редовно школовао. Основној писмености научили су га бокељски калуђери, а касније му је учитељ био Сима Милутиновић Сарајлија који ни сам није прошао кроз редовне школе. Он је развио код Његоша љубав према народној поезији и постицао га на писање. Прве Његошове песме настале су вероватно уз гусле и биле су сасвим у духу народне књижевности. Учећи и читајући велике светске мислиоце и песнике и то на руском, француском и италијанском језику, Његош је постепено усавршавао свој песнички израз и своју мисао. Тако је временом почео да се бави и општељудким моралним и филозофским дилемама које су обележиле његова најзначајнија дела. Народну поезију је сакупљао и објавио је у збирци „Огледало српско“.

*У добру је лако добро бити,
на муци се познају јунаци!*

*Ко на брдо, ак' и мало, стоји
више види но онај под брдом;*

*Зло се трпи од страха горега,
ко се топи хвата се за пјену;
над главом се надодају руке!*

*Чашу меда јошт нико не попи
што је чашиом жучи не загрчи;
чаша жучи иште чашу меда,
смијешане најлакше се пију.*

*Без муке се пјесна не испоја,
без муке се сабља не сакова!
Јунаштво је цар зла свакојега,
а и пиће најслађе душевно,
којијем се пјане покољења.
Благо томе ко довијек живи,
имао се рашта и родити!
Вјечна зубља вјечне помрчине
нит' догори нити свјетлост губи.*

*Вук на овцу своје право има
ка тирјанин на слаба човјека.
Ал' тирјанству стати ногом за врат,
довести га к познанију права,
то је људска дужност најсветија!*

*(Стихови из „Горског вијенца“ по
избору чланова литерарне секције)*

120 година од рођења Милоша Црњанског

Судба

*На сињем мору
Лађа једна броди;
Да могу само знати:
Куда је судба води?*

*Ветар таласа море,
валови личе гори.
Немоћно, тешком муком се
са њим лађа бори.*

*Прошла је бура;
Море покоја нађе.
А пена таласа грли
последњи део лађе.*

(Прва објављена песма Милоша Црњанског када је писац имао петнаест година)

У периоду између 1935. и 1941. ради у дипломатској служби у Берлину и Риму. По избијању Другог светског рата обрео се у Лондону где ће у емиграцији живети до 1965. године. Тај део његовог живота обележиле су немаштина, плодан рад и велика носталгија за домовином. Говорио је осам језика: мађарски, немачки, енглески, француски, италијански, португалски, шпански и руски.

У стиховима посвећеним Београду он је потресно и надахнуто изразио своја осећања повратника са дуге животне одисеје:

*„У теби нема бесмисла и
смрти*

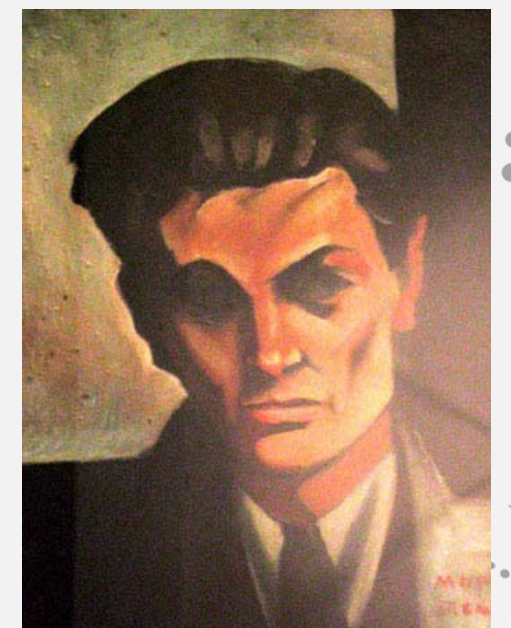
*...
Ти и плач претвараш као
дажд у шарене дуге.*

*...
А кад дође час, да ми се
срце старо стиша,
твој ће багрем пасти не
ме као киша“.*

(Из „Ламента над
Београдом“)

За време Првог светског рата био је војник у аустроугарској војсци. Страхоте рата оставиле су дубок траг у његовој личности нарочито због чињенице да је био приморан да се бори против припадника сопственог народа. Отуда је и његова поезија настала у то време изразито антиратна.

„Свуда се данас осећа-казује Црњански-да су хиљаде и хиљаде прошле крај лешина, рушевина, и да су обишле свет и вратиле се дома, тражећи мисли, законе и живот какви су били. Тражећи стару, навиклу књижевност, познате, удобне сензације, протумачене мисли. Лирску поезију вечних, свакидашњих метафора, оно драго циле-миле стихова, сликова хризантема које су цветале у нашим недељним додацима. Али су дошле нове мисли, нови заноси, нови закони, нови морали! Одбацили смо бивше законе...Оделили смо се од живота, јер смо нашли нов. Пишемо слободним стихом, који је последица наших садржаја..

Сава Шумановић:
Портрет Милоша Црњанског
Рад из 1921. са посветом:
„Мом пријатељу“ -- Шумановић

Другари из Рибарице и Трбосиља

Да сам чаробњак

Да сам чаробњак
и да имам чаробни штапић,
све око мене било би чаробно,
сва би се деца смејала чаробно.

Свој би деци света
осмех на лицу блистао.
Сви би били здрави и сити
јер ја сам -- чаробњак.

Све бих људе претворио у децу
јер за децу нема зла,
за децу нема рата,
за децу постоји само радост
јер ја сам—чаробњак.

Земља би била чаробна, рајска
јер у њој би владала деца.
Деца пуна топлине, љубави,
а ја сам уз њих
њихов доктор--чаробњак.

Ученици I и II разреда

О другарству

Другарство је када делимо:

- знање
- игру
- ужину
- радост
- тугу

Ако друг одговара, а не зна **треба да се после часова** потрудимо да му помогнемо, а не да му се подсмевамо и причамо ружне речи.

Прави другови треба да: поделе радост када су срећни, да поделе тугу када су тужни, да поштују једни друге(не гледамо да ли је неко богат, а неко сиромашан, одличан или добар ученик...)

Треба да се дружимо, а не да тучемо једни друге, да не лажемо, да се не свађамо, да не причамо ружне речи...

Другарство је и када се:

- о свему договарамо
- обећања испуњавамо
- бринемо и помажемо једни другима

Другарство није само реч, већ нешто много, много више.

Другарство је јако драгоцено, то је вредност изнад свих других вредности.

ЗАТО ДРУГАРСТВО ТРЕБА ДА ЧУВАМО И НЕГУЈЕМО ЈЕР ПРАВИ ДРУГ ЋЕ ТИ УВЕК ПОМОЋИ!

(Са часа слободних активности)
Ученици I и III разреда

English page

ROBINSON CRUSOE

There are many books in English, but we especially liked Robinson Crusoe, by Daniel Defoe. This novel is about a young man who runs from every-day life and tries to find his luck on a ship. After some time on the sea, an accident happens and our hero ends up all alone on an island, because all his friends die. At this moment, the story about a sailor turns into a story about survival. Robinson spends twenty-seven years on this island. In the beginning, he ate the food from the ship, and later he starts hunting, looking for fruit, growing vegetables and crops. His only friends were a cat, a dog, a goat and a parrot. One day, he runs into cannibals who were trying to kill a man. Robinson saves the man and calls him Friday. Friday becomes his best friend and they start to learn from each other. At the end of the novel, Robinson and Friday manage to leave the island and return to England. We liked this novel because it's full of adventure and tension, and because it shows how a man tries to survive in the wilderness.

THE BRITISH LIKE TEA

Tea is a hot drink which is prepared by pouring boiling water over dry leaves of a plant. Since many plants can be used for making tea, it can have a variety of flavors. Tea originated in China, and it were the Portuguese and Dutch merchants who introduced it to Britain, in the 17th century. In the beginning, it was extremely expensive, because the merchants who were selling it claimed that it made the body perfectly healthy. One of the most famous tea-related historical events was the 'Boston tea party', when the Americans destroyed a great amount of tea,

in their fight against paying high taxes to the British. This protest later turned into their fight for independence. Today, tea is a part of the British tradition. Every day, the British drink 165 million cups of tea, and each year they import 144 thousand tons of tea. There is a common problem with electricity since every day at 5 o'clock almost every family turns on their stoves to make tea. Everybody drink tea, and after water it is the most widely consumed beverage in the world. Our favorite flavor is hibiscus. And yours?

JUST FOR FUN

Q: What's the difference between England and a tea bag?

A: The tea bag stays in the cup longer.

Q: What do you call an Englishman in the knockout stages of the World Cup?

A: A Referee.

"Doctor, Doctor, my arm is broken in three places."

"Well stay out of those places."

A family of mice were surprised by a big cat. Father Mouse jumped and said, "Woof, woof!" The cat ran away. "What was that, Father?" asked Baby Mouse. "Well, son, that's why it's important to learn a second language."

The students of the fifth, seventh und eight grade

За осми март

Данас је осми март,
празник је, мама, твој
зато прими поклон мој.
Прими од мене букет ружа
што ти га твој син
од срца пружа.
Урош Ђорђић V разред, Текериш

Кад одрастем, бићу...

Кад одрастем, бићу саветник. Желим да показујем људима како треба да раде око земље, где је најбоље да посеју, какво семе да користе. Желим да ова наша Србија крене мало напред. Не смемо допустити да друге државе цветају, а наша да пропадне.

Зауставићу криволов, сечу шума и загађивање река. И у школама све треба да се промени. Нарочито кров и табле. И деци бих рекао да не бацају смеће где стигну, већ у контејнере. А старији треба да знају да не смеју пуштати псе јер могу да повреде децу.

И да се не свађају око политике, већ да раде за себе.

Александра Ђаковић VII, Доња Бадања

Како замишљам доброг наставника

Мислим да је сваки наставник добар наставник, али да много зависи из ког угла га посматрамо и шта нам је код њега битно.

За мене, наставник мора бити добар предавач и мора сваког тренутка бити спреман да објасни ученику оно што му није јасно. Читала сам роман „Шешир професора Косте Вујића“ и главни лик је, по мени, пример не доброг, већ одличног наставника. Он верује својим ђацима и зато га они и цене.

Добар наставник од свог часа направи разоноду, подстакне и слабијег ученика да учи и то тако што му докаже да је то што учи – занимљиво и лепо. Он мора и да се нашали са нама јер, верујте, нема детета коме то не прија.

На сваком часу се трудим да научим што више, али на часу математике се најбоље осећам јер је наш наставник баш тај савршени о коме сви причамо. Он зна да се нашали, али зна и када треба да подвикне.

Лепо је када у тмурно, магловито јутро у учионицу ушета наставник насмејан, бодар и спреман за рад.

Ана Стевановић VII разред, Текериш

Бојана Нешић V разред, Текериш

Марија Ђорђић VIII разред, Текериш

Тмурно пролеће

Данима већ киша лије,
пролеће је, ал' ко да није.
Сјајно сунце сакрили облаци сиви
ни ласта се више пролећу не диви.
Љубичице мале обориле главе
јер киша стално по њима лије.
Пролеће је, ал' ко и да није.

Михаило Арсеновић,
III разред, Горња Бадања

Јутро у селу

Сунце се лагано буди из сна
и разби сву таму која је
до пре минут постојала.

Почеше врапци да певају
своје веселе арије,
лепше но икада раније.

Роса сија по трави
и почињу да миле вредни мрави
у потрази са храном.

Сунце обасја траву,
још мало се подиже...
и цело село својом светлошћу
на ноге диже.

Ана Стевановић VII разред,
Текериш

Моја мама

Један је мирис
рајскога цвета,
једно је срце
што за ме куца,
зато је волим
више од сунца.

Светлана Илић
V разред, Текериш

Пролеће

Дошло је пролеће
цвета прво цвеће,
љубичице плаве
смеше се из траве.
Једна ласта мала
у свом гнезду спава.

Тамара Арсеновић
I разред, Горња Бадања

Бојана Нешић V разред, Текериш

Пролеће у мом дворишту

Једног лепог, сунчаног дана играо сам се у дворишту. Удисао сам мирис пролећног цвећа. Птице су цвркулале из оближњих крошњи. Приближио сам се.

Птице су се разбежале, а једно јаје је испало из гнезда. Подигао га и вратио у гнездо.

Сутрадан сам опет отишао до крошње дрвета. Био сам радознао да видим шта се десило са оним јајетом. Видео сам да се из њега излегао птић.

Био сам пресрећан.

Урош Драгојевић III разред, Горња Бадања

Пролеће

У шуми је
пролеће пробудило
цвеће.

Поточић у
гори, весело
жубори.

Пролећу се
радују распеване
птице, док потоком
плове мале
једрилице.

Јована Станић 2. разред,
Горња Бадања

Моје село у пролеће

Моје село нема много становника, али је у њему баш лепо живети.

У центру села се налази мој топли дом. Мало даље од њега је продавница где се по лепом времену људи окупљају да попричају о томе шта се дешава у селу.

Када дође пролеће и процветају воћке, мени се чини да сам у рају. Изађем тада напоље, удахнем дубоко и затворим очи. Удахнем мирис свежих љубичица и зажелим да свет заувек остане овако леп.

Чујем људе како галаме крај продавнице. Насмешим се у себи и помислим:

Ово је најлепше место на свету!

Драгица Петровић VII разред, Текериш

Понимаем по-руски

Москва

Москва – столица России. Москву основал Юрий Долгорукий в 1147 году. В Москве двенадцать миллионов жителей.

В центре Москвы – Красная площадь. Здесь находятся Кремль и собор Василия Блаженного. Кремль построен на берегу реки Москвы. В Кремле находятся Царь-пушка и Царь-колокол – прекрасные образцы русского старинного литья. В Кремле и Оружейная палата, музей в котором собрана редкая коллекция старинного оружия и произведений искусства. В Кремле двадцать башен. Самая большая из них Спасская.

На Красной площади находится и самый большой в России универмаг – ГУМ. В нём можно купить всё от иголки до локомотива. Справа от ГУМа здание Исторического музея. Здесь можно познакомиться с историческими документами и предметами старины.

Центральная улица Москвы – Тверская. Гуляя по ней можно увидеть памятники основателю Москвы Юрию Долгорукому и великому русскому поэту Александру Пушкину.

В Москву можно прилететь на самолёте, приехать на машине или на поезде. Те, которые посетили Москву часто говорят: „Кто в Москве не бывал, красоты не видал!“

Александра Туфегцић и Јасмина Матић VII разред, Горња Бадања

Пословицы:

Не всегда говори то, что знаешь, а всегда знай то что говоришь.

По одежде встречают, по уму провожают.

Шутки:

Младший брат поступил в школу. Старший брат спрашивает его:

- Тебе нравится ходить в школу?
- Мне нравится ходить в школу, но мне не нравится там сидеть.

Учитель: Коля, признайся, кто писал тебе домашнее задание?

Коля: Николай Петрович, честное слово, не знаю, я рано лёг спать.

12

Другари из Горње Бадање

Школа је рођена

Одлуком Министарства просвете 1. децембра 1891. године основана је школа у Горњој Бадањи.

Први писмени људи из Горње Бадање

Милош Ђермановић, рођен 1828. године, био је један од ретко писмених људи у то време. Није познато где се описменио и како се определио за војни позив, али се зна да је у војску ступио за време књаза Михаила Обреновића и био официр.

Свештеник Димитрије Туфегцић, рођен 1841. године, био је први Горњобадањац - учитељ.

Живорад Жића Васић, ђак, учитељ и управитељ ове школе, до краја свога живота радио је на описмењивању и просвећивању мештана овога села.

Наша учионица

Учимо да играмо шах

Мира Ступица и Драган Лукић гости бадањске школе

Школа у Горњој Бадањи

Са приредбе

Ми смо једна велика породица

13

Занимљива хемија

Загонетке

1. Близанци су необични,
један прелеп стакло пара,
други мек и неугледан
на папиру шаре ствара.

(лифеаг и лнмаиит :эчешед)
2. Док кисео ти си,
ја сам црвен сав,
а ако си база,
ја сам тада плав!

(липпи слмкпм :эчешед)
3. Гаси ватру као вода,
а у води он је сода!

(лисжойи-нчлеш :эчешед)
4. Срце ми је тешко,
али плус.
Крила зрачна увек
су ми минус.
Све заједно то је
неутрално.
У целини ја сам неки ђус!

(молеш :эчешед)

Ко су били алхемичари?

Алхемија је била вештина претварања метала у злато и откривања лека за бесмртност. Сматра се да је настала пре 2800 година у Кини као потрага за бесмртношћу, а током Средњег века постала је врло распрострањена у целој Европи. У неким земљама и градовима краљевии црквене власти су сурово прогонили алхемичаре оптужујући их да се баве магијом. У другим европским земљама њих су богати племићи и владари финансирали, верујући да ће лек против смрти и начин да се метал претвори у злато бити пронађени.

Многи алхемичари су били обични преваранти, авантуристи и занесењаци чији је циљ био лака зарада. С друге стране, било је образованих који су добро познавали тадашња знања из различитих области. Лек за бесмртност за којим су трагали звали су еликсир живота или камен мудрости.

Иако нису остварили своје циљеве, њихова истраживања су била драгоценца за развој савремених наука. Открили су различите супстанце које су служиле за лечење одређених болести, неке елементе, једињења и хемијске поступке на којима им је данашња хемија захвална.

Другари из Доње Бадање

Кад одрастем, бићу глумица

Једнога дана када одрастем, волеле бих да постанем глумица. Као мала маштала сам о томе да будем позната. Волела сам да гледам разне серије и филмове. Мој идол је глумица Мирка Савић.

Волела бих када бих била као она. Мислим да је она веома лепа, zgodна, паметна и талентована глумица. Глумила бих различите људе. Највише волим да гледам сцене у којима се људи справљају.

Није ми циљ само да постанем позната. Многи глумци су пропутовали свет и глумили у разним земљама. Сигурно су видели многе градове и упознали нове пријатеље.

Да би неко остварио своје снове, мора имати вере и наде у себе и своје снаге.

Тамара Вилотић VIII, Доња Бадања

Школа у Доњој Бадањи

Прославили смо Светог Саву

Прослава Нове године

Славимо крај школске године

Драмска секција

Ребуси

1. Г (сличица луле) ” (сличица козе) (Решене: глужока)

2. (сличица ока) ’ (сличица сидра) ” (Решене: оксид)
3. ’ (сличица воза) ” (сличица слона) (Решене: озов)

4. (сличица: б окачено о d) (dop) (Решене: боч)

Укрштеница

Реши укрштеницу

празно	празно	празно	празно	5	празно	празно	празно	празно	празно
	2	3			6	7			10
1			4				8	9	
				празно					
празно	празно	празно	празно		празно	празно	празно	празно	

УСПРАВНО: Упишите називе елемената чији су симболи:

1. В 2. Ne 3. Br 4. Zn 5. As 6. Cl 7. Hg 8. I 9. U 10. Хе

Ако сте добро решили укрштеницу, у оквиру ћете добити име хемичара који је творац хемијске симболике.

О Карађорђу - родоначелнику модерне српске државе

Након пропасти Првог српског устанка 1813. године, Карађорђе се обрео у Русији. Тамо је упознао Павла Петровића Свињина који је у писму свом брату овако описао војску:

Хотин, 5. марта 1816.

„Сад ћу те упознати са изузетним човеком нашег времена кога сам овде срео! То је Црни Ђорђе Петровић, бивши врховни војсковођа српског народа. Његов живот убраја се у ред таквих ретких феномена којима је обележен крај 18. и почетак 19. века да се може упоредити са тим страшним метеорима који некад долазе на земљу због испуњења неког пророчанства Свевишњег Створитеља, који, наставивши из праха, стварају олујне облаке, проузрокују страшне урагане, доводе у страх и трепет васељену и угасе се у ваздуху.

То је угашени вулкан спреман да букне сваког часа.

Ђорђе Петровић делује у друштву хладнокрвно и равнодушно према свим предметима и околини, али само додирни његову слабу тачку, почни о његовом отечеству, о слави српског народа и овај хладни човек падне у ватру којом је изненађивао усред крвавих битака; овај ђутљиви човек постаје говорљив какав је био у јеку боја; његове црне непокретне очи заблистају светлошћу генија и ти ћеш спознати изванредног човека. Само ова ватра може родити одушевљење, запалити народ за време несреће, повести га из победе у победу...

Ђорђе је високог раста и веома стасит, увек носи наредно одело и убраја се у боље коњанике. Нико од његових војсковођа никада није знао његов ратни план до самог почетка битке, никоме није било познато на какво ће место бити распоређен. Ђорђе, сазнавши за приближавање Турака, брзо би узјахао коња и наредио да га прате. Стигавши непријатеља, у једном трену је поделио своје војнике и ударио као гром из ведре неба; први се са сабљом у рукама бацисао право на непријатеља и оваквим муњевитим нападом више пута је решио битке чији је исход био неизвестан“.

Ана Гајић VIII разред, Текериш

ПОСВЕТА Праћу Оца Србије

Нек се овај вијек горди над свијема вјековима,
он ће ера бити страшна људскијема
кољенима.

Ал' хероју тополскоме, Карађорђу
бесмртноме,
све препоне на пут бјеху, к циљу доспје
великоме:
диже народ, крсти земљу, а варварске ланце
сруши,
из мртвијех Срба дозвола, дуну живот српској
души.
Ево тајна бесмртника: даде Србу сталне
грудни;
од витештва одвикнута у њим лафска срца
буди.

Покољења дјела суде, што је чије дају свјема!

У Бечу на Ново љето 1847. года

Сочинитељ

(Свој „Горски вијенац“ Његош је овим стиховима посветио управо Карађорђу, родоначелнику модерне српске државе)

Другари из Текериша

Моја школа

Моја школа, једна зграда жута,
мирно дрема крај сеоског пута.
У спокојном хладу танковитих јела
стоји школа моја од давних времена.

Први септембар, школски дан,
прекида летњи ђачки сан.
Чују се звоно и дечија граја,
почиње учење и игре без краја.

У школу улазе ђаци прваци,
а излазе велики, важни осмаци.
Нижу се месеци насмејана лица
блистају дневници пуни петица.

Мирјана Мићановић V разред,
Текериш

На одмору

Учионица - музеј у текеришкој школи

Са прославе школске славе Светог Саве

Наши матуранти

Наши предшколци

- * Кажите молим Вас ако продужим овом улицом да ли ће тамо бити железничка станица?
- Она ће тамо бити и ако не продужите овом улицом.
- * Стари математичари не умиру - они само постану ирационални.
- * Одавно је познато да 20% људи обавља 80% посла. Недавно је једна анкета показала да 80% људи мисле да они спадају у тих 20% .
- * Како математичар дозива пилиће?
- 3,14 ; 3,14 ; 3,14 ; ...
- * Напише учитељица на табли 2:2 и пита: Који је резултат?
Перица дигне руку и каже: Па нерешен учитељице.
- * Наставник математике: У петак ћете имати ненајављен контролни.
- * Једна збирка задатака рекла је другој:
- Остави ме на миру. Имам ја доста својих проблема.
- * Тата имам за домаћи задатак да нађем заједнички именилац за $\frac{2}{3}$ и $\frac{5}{8}$, каже Перица тати.
- Интересантно, у моје време пре тридесет година и ми смо тражили то исто. Зар од онда није пронађен?

Написане су тачне неједнакости. Премести једно палидрвце тако да добијеш тачну једнакост.

$$99 + 1 = 99$$

$$VIII + V = XI$$

Са екскурзија ученика и наставника

ХОРОШ „СТЕПА СТЕПАНОВИЋ“ ТЕКЕРИШ

МАТУРАНТИ 2011/2012.

За издавача: Милан Пауновић, директор школе

Организатор: Јованка Грујичић-Милер

Сарадници: наставници и ученици школе

Припрема и штампа: АГС Лозница

